Coloana pitorească a mașinilor, purtînd bicicletele de rezervă în... relaxare.

Sportul în Turul României 69

ASTĂZI ȘI MÎINE ÎN TURUL ROMÂNIEI

JOI, ETAPA a IX-a, ARAD — HUNEDOARA, 165 km. **Start festiv:** centrul orașului **Arad** — ora 12,30. **Start tehnic:** borna km 537 — ora 12,50. **Puncte de sprint:** Ilia și Deva. **Bufet:** Ilteu. Caravana va trece prin **Păuliș** (km 15) — ora 13,12, **Săvîrșin** (km 79) — ora 14,50, **Ilteu** (km 90) — ora 15,05, **Ilia** (km 122) — ora 15,55, **Deva** (km 147) — ora 16,20. **Sosirea la Hunedoara** — pe stadionul Metalul, în jurul orei 17,00.

VINERI, ETAPA a X-a, DEVA — SIBIU, 118 km. **Start festiv:** centrul orașului **Deva** — ora 14,00. **Start tehnic:** centrul orașului — ora 14,10. **Punct de sprint:** Sebeș. **Puncte de cățărare:** Apold și Cristian. Caravana va trece prin **Simeria** (km 10) — ora 14,25, **Orăștie** (km 25) — ora 14,47, **Sebeș** (km 63) — ora 15,45, **Apold** (km 91) — ora 16,28, **Cristian (km 102)** — ora 16,45. **Sosirea la Sibiu** — pe stadionul Metalul, în jurul orei 17,00.

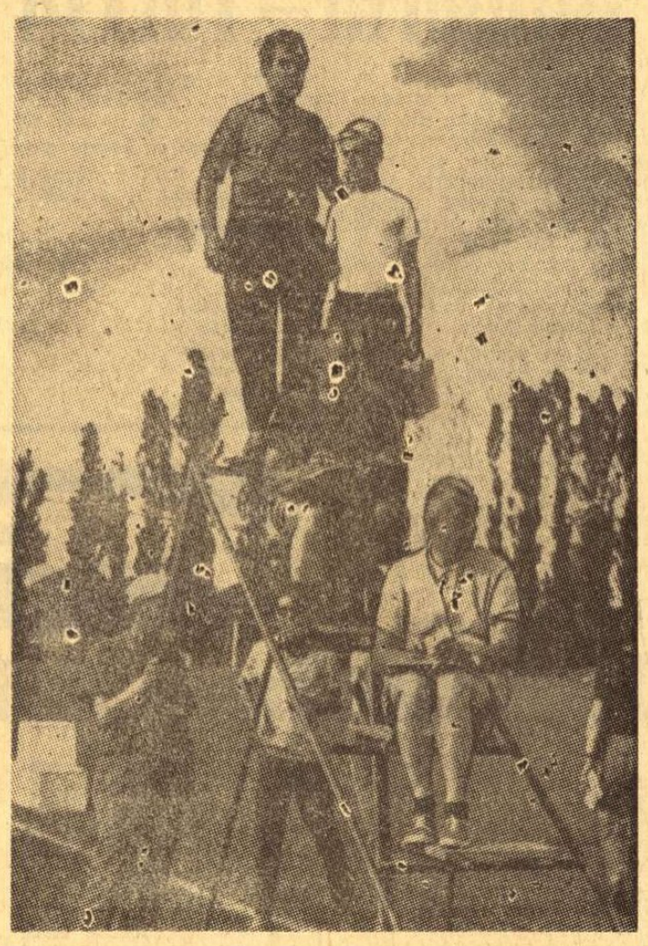

Piramida arbitrilor (în „pisc" Octavian Amza) pîndind sosirea...

Întrecut la contratimp de către trei adversari direcți, Wanzlik a rămas, totuși, în fruntea clasamentului

● Un învingător neașteptat: Theodor Puterity ● Alexandru Sofronie pe locul II în clasamentul general! ● Andresen și Vasile Tudor — principalii pretendenți la tricoul galben ● O etapă excelent organizată

Cronică de

Hristache NAUM

Etapa de astăzi, a VIII-a, contratimp individual 25 km (plecare din centrul Aradului — 12,5 km pe șosea spre Oradea — sosire în centru), constituie o reală și meritată încununare a eforturilor pe care le fac zi de zi organizatorii Turului României și comisiile locale. A fost — se poate spune, fără nici o rezervă — cea mai frumoasă etapă de contratimp individual din istoria ciclismului nostru. Totul, dar absolut totul, s-a situat la înălțimea celor mai mari competiții ale sportului cu pedale amator.

Traseul asigurat, bun pentru rulaj, însoțirea fiecărui concurent de către o mașină care purta placarda cu numele lui, afișarea — la cîteva secunde de la sosirea concurentului — timpului realizat, primirea concurenților de către pionieri și conducerea lor la locul de odihnă — totul a concurat la asigurarea unei excelente organizări tehnice a etapei, pentru care merită felicitări corpul de arbitri și comisia de organizare din Arad. Întrecerea s-a bucurat și de caldul entuziasm al miilor de spectatori, care i-au încurajat pe sportivi, precum și de o vreme fără cusur.

În completarea bucuriei pe care o simt gazdele la sfîrșitul acestei zile de concurs a venit victoria neașteptată, surprinzătoare (dar nu bizară), a arădeanului Theodor Puterity — al treilea succes consecutiv al rutierilor români în această competiție. Despre Puterity știam că este un alergător cu calități în această probă, cu o doză de dîrzenie care le poate amplifica, dar nici un moment nu l-am crezut capabil de o asemenea performanță. Este adevărat, fiind pe locul 35 al clasamentului general individual, după 7 etape, la aproape 30 minute de lider, înseamnă că nu s-a consumat prea mult pînă acum, că a avut rezerve fizice și psihice pentru a ataca cu mai mult aplomb examenul individual. Performanța sa devine remarcabilă dacă ținem seama de faptul că Emil Rusu, pornit decis să cîștige această etapă, a rulat cu un pas enorm (aproape 8,5 m; 54x14; baieuri de 220 gr), dar n-a reușit să se claseze decît pe locul 4. Rămîne ca Puterity să confirme în viitoarele competiții rezultatul de azi. Pînă atunci, sincere felicitări lui, antrenorului Ion Vasile și clubului sportiv Steaua.

Disputa care a interesat întreaga caravană și care a fost palpitantă s-a dat între cei 5 „magnifici": Wanzlik, Tudor, Grigore, Andresen și Sofronie. Era, firește, greu de presupus că sportivul din R.D. Germană va putea fi deposedat de tricoul galben. Dar, nici micșorarea avansului său și — deosebit de important — probarea valorii individuale și a consumului de resurse ce i-au mai rămas nu erau lucruri mai puțin prețioase. Cvintetul a fost dominat de Sofronie — clasat al 2-lea după Puterity — purtătorul unei forțe de rulaj recunoscute. Doar 17 secunde l-au despărțit pe dinamovist de victorie în această etapă! Au urmat Andresen — tot mai mult se acreditează în caravană ideea că norvegianul e un concurent chiar mai serios decît Wanzlik la cîștigarea competiției — Tudor, Wanzlik și Grigore. Iată de altfel performanțele lor:

2. Alexandru Sofronie 34:24
6. Torleif Andresen 34:47
14. Vasile Tudor 35:26
19. Jürgen Wanzlik 35:43
23. Constantin Grigore 35:55.

Beneficiile realizate față de principalii săi adversari i-au permis lui Sofronie să-i devanseze, să urce trei trepte în clasamentul general și să devină, astfel challengerul oficial al lui Wanzlik. Fără discuție, aceasta este cea mai importantă schimbare de clasament a zilei, cel mai spectaculos rezultat al contratimpului individual. Tudor a coborît o treaptă, iar Grigore trei. Singurii din această parte superioară a clasamentului care și-au menținut locurile au fost Wanzlik (1) și Andresen (4). Însă, în timp ce norvegianul s-a apropiat de fiecare din locurile din fața sa, Wanzlik a trebuit să cedeze secunde sau chiar un minut. A intrat în luptă și Ion Ardeleanu, cel ce era cunoscut cîndva pentru valoarea din proba de contratimp. Fiind al 5-lea (a urcat două locuri), Ardeleanu intră în competiția liderilor, trăgînd după sine și echipa Steaua, remarcabilă în comportarea sa generală de pînă acum.

Pentru orice om care urmărește — chiar și numai prin intermediul presei — această ediție a Turului României, este clar că lucrurile în loc să se simplifice s-au complicat. Ziua forței, a contratimpului individual, a adus în dispută noi pretendenți. E drept că în continuare unii vor capota la sprinturile finale și neobținînd bonificații de timp își vor diminua șansele. Dar, în afară de faptul că evoluția de astăzi le-a adus prejudicii unora dintre favoriții de pînă acum, o altă implicație este aceea că s-au schimbat clasamentele de o manieră care le poate permite noilor veniți să obțină substanțiale avantaje, în cazul cînd vor efectua evadări reușite. Coalițiile de pînă acum se vor nărui și vor trebui constituite altele.

Explozia bucuriei: Vasile Tudor la a doua victorie de etapă!

Discutînd șansele ce le au în continuare fruntașii cursei, vom pune în balanță și unele observații personale. Liderul, Jürgen Wanzlik, a făcut eforturi supraomenești în etapa de la Arad și la sfîrșitul ei arăta extenuat. Își spune probabil cuvîntul și consumul de energie din ultimele zile, cînd a fost obligat să răspundă unui număr nesfîrșit de atacuri. Alexandru Sofronie este un om puțin constant. S-ar putea ca locul pe care-l deține în momentul de față să-i mobilizeze la maximum resursele, să-i țină trează atenția, dar e totuși greu de crezut că va rezista presiunilor în cele patru zile de concurs care urmează. După părerea noastră disputa principală pentru dobîndirea tricoului galben, deținut în momentul de față de Wanzlik, îi are ca protagoniști pe Tudor și Andresen.

Etapa de contratimp individual a mai scos în evidență faptul că, în ciuda eșecului din etapa a 7-a, echipa Franței rămîne redutabilă. Ea a avut trei oameni în primele 7 locuri (Hezard, Mollet și Viard), performanță care i-a asigurat locul I în clasamentul pe echipe al etapei și care o readuce în mod cert în lupta pentru cîștigarea primului loc la echipe. Probabil că spre acest lucru își va îndrepta spre viitor atenția papa Oubron.

CLASAMENTE

(Urmare din pag. 1)

38:11, 48. Hrisoveri 38:27, 49 Suditu 38:29, 50. Patzig 40:04, 51. Richner 42:17. Alergătorul belgian Van Oudenhove, bolnav, n-a luat startul.

Plecările s-au dat în ordinea inversă a clasamentului general individual.

CLASAMENTUL GENERAL INDIVIDUAL DUPĂ 8 ETAPE: **1. Wanzlik (RDG) 22h.44:38, 2. Sofronie (România B) la 1:38, 3. Tudor (România B) la 1:53,** 4. Andresen (Norvegia) la 1:55, 5. Ardeleanu (Steaua) la 2:39, 6. Grigore (România B) la 2:40, 7. Viard (Franța) la 2:58, 8. Menard (Franța) la 3:05, 9. Benjamins (Olanda) la 3:18, 10. Vermeeren (Belgia) la 3:46, 11. De Blaere (Belgia) la 3:56, 12. Huster (RDG) la 4:23, 13. Șt. Suciu (Dezrobirea) la 4:36, 14. Cernea (Steaua) la 5:07, 15. Moiceanu (România A) la 5:18, 16. Prinsen (Olanda) la 5:51, 17. Burlacu (Steaua) la 7:42, 18. Hezard (Franța) la 7:44, 19. Ciocan (România A) la 8:22, 20. Patzig (RDG) la 8:51, 21. Kvernerud (Norvegia) la 10:10, 22. Alary (Franța) la 11:02, 23. Vercauter (Belgia) la 11:11, 24. Mollet (Franța) la 11:30, 25. Realfsen (Norvegia) la 12:19, 26. Egyed (Dezrobirea) la 16:23, 27. N. Ciumeți (România B) la 16:36, 28. Gera (Steaua) la 17:22, 29. V. Selejan (România B) la 19:44, 30. Van Kerkove (Belgia) la 23:32, 31. Windisch (RDG) la 24:25, 32. Cosma (România A) la 25:08, 33. Dertz (RDG) la 27:01, 34. Puterity (Steaua) la 28:13, 35. A. Suciu (Dezrobirea) la 29:23, 36. I. Selejan (Dezrobirea) la 32:21, 37. Rusu (România A) la 32:25, 38. Rățoi (Metalul) la 35:39, 39. Tănase (CS Brăila) la 38:11, 40. Nemțeanu (CS Brăila) la 45:20, 41. Yli (Norvegia) la 49:30, 42. Bürki (Elveția) la 52:01, 43. Kroonen (Olanda) la 56:39, 44. Rindașu (Metalul) la 56:51, 45. Ene (CS Brăila) la 1h.01:54, 46. Ajoghin (Metalul) 1h.03:17, 47. Donk (Olanda) la 1h.10:09, 48. Richner (Elveția) la 1h.13:06, 49. Suditu (Dezrobirea) la 1h.13:40, 50. Hrisoveri (CS Brăila) la 1h.24:12, 51. Bălan (Metalul) la 1h.33:11.

CLASAMENTUL GENERAL PE ECHIPE: 1. ROMÂNIA B 68h.20:05, 2. R.D. Germană la 1:58, 3. Franța la 3:59, 4. Steaua la 5:09, 5. România A la 5:39, 6. Belgia la 12: 44, 7. Norvegia la 1f:20, 8. Dezrobirea Brașov la 40:19, 9. Olanda la 58:44, 10. C.S. Brăila la 1h.52:47, 11. Metalul Plopeni la 1h.56:25.

Tabletă de Dan DEȘLIU

O FIRE STĂPÎNITĂ

Chiar atunci cînd suflă din față — și încă la întoarcere, pe partea cea mai grea a traseului — adierea meleagurilor natale nu poate fi ostilă celui care se simte legat prin fibre nevăzute de tot ce-l înconjoară. De cîte ori n-a străbătut Theodor Puterity șoseaua din marginea Aradului, către Oradea, pe bicicletă sau pe jos, în compania tovarășilor de isprăvi copilărești! Pe drumul acesta, cu duzi și plopi de o parte și de alta, cu lanuri de porumb legănîndu-se pînă în largul verii, fiecare palmă de loc îi este familiară; pe drumul acesta se înșiruie azi, pe lîngă imagini și ecouri de demult, mii de cetățeni, prieteni, suporteri ai tînărului ciclist arădean. Iar acolo, la capăt, în centrul orașului, așteaptă mama și tata și o fată cu ochi albaștri pe care merită să-i privești mai ales cînd zîmbesc...

Așa că Puterity se apleacă pe ghidon și apasă fără milă în pedalele speriate parcă de un asemenea ritm. Și-a făcut socoteala să intre în primii zece; dimineața, venind pe bicicletă de la Timișoara i-a spus antrenorului, vechiul, inimosul alergător Ion Vasile: „Să știi că mă simt bine — am să trag tare pentru echipă!" De fapt, nea Vasile are încredere în el, mai ales la contratimp; între Bacău și Suceava, cînd i-a văzut cum revine după o căzătură afurisită, i-a strigat din goana mașinii: „Bravo, pustiule, așa să mergi și la Arad, că-i bați pe toți!".

Sigur, asta ca glumă, — dar să nu uităm că între „toți" sînt pe aici și Hezard, și Rusu, și Sofronie, și Andresen și atîtea alte nume sonore. Cît despre Puterity — el a cîștigat anul trecut etapa finală a turului, a avut cîteva sclipiri în Cursa Păcii '69 — exact la contratimp — și cam atît...

De aceea îi vine foarte greu să creadă, atunci cînd arbitrii anunță cel mai bun timp al zilei (Theodor Puterity 34,07), cînd mulțimea ovaționează prelung, iar el trebuie să se suie pe podium pe treapta cea mai înaltă și — aici, în centrul Aradului...

— Știți — îmi mărturisea după cîteva minute — era cît p-aci să plîng de emoție! Noroc că sînt o fire așa, mai stăpînită...

Fotografii de

Aurel NEAGU

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● Pe stadionul C.F.R. din Timișoara, Paul van de Kerchove ne-a dat o mostră a calităților sale artistice. Cerînd de la pionieri o trompetă, el a intonat în public, ca un nou Tudorică, notele unui marș săltăreț. Ciclistul belgian din Kemzeke și-a făcut educația muzicală într-o fanfară din Flandra orientală.

● Cîștigătoare în întrecerea orașelor gazdă de anul trecut, Timișoara a întîmpinat marți caravana, îmbrăcată în haine de sărbătoare. Multe și frumoase sînt amănuntele care au compus cadrul splendidei organizări. Am reținut însă doar două, care ni s-au părut mai semnificative. Pe „Corso", la librăria Mihail Eminescu, o întreagă vitrină a fost dedicată Turului României. Se află acolo o bicicletă și tot echipamentul necesar unui rutier, un tricou galben, o hartă a Turului și o alta a traseului din județul Timiș, un panou cu imagini din ediția de anul trecut a întrecerii, cărți de sport și altele. Al doilea amănunt: miercuri dimineața, timișorenii au făcut cadou tuturor membrilor caravanei cîte un pliant, la care în mod sigur au muncit toată noaptea. Mica amintire intitulată *„Turul României '69 — popas la Timișoara"*, cuprinde vederi din orașul de pe malul Begăi, fotografii de la sosirea caravanei, de la sprintul final și de la festivitatea de premiere. Gestul amabililor gazde a impresionat profund.

● Buletinul nr. 6 ne informează: „Pentru mers neregulamentar în etapa a VI-a (Cluj-Oradea), alergătorii Gheorghe Răceanu și Gheorghe Ciumeți au fost scoși din concurs". Ce ascunde această expresie „mers neregulamentar"? Faptul că Răceanu și Ciumeți (am evitat să-i numim sportivi) s-au urcat într-un camion, au parcurs zeci de kilometri ascunși ca niște traficanți de stupefiante și în apropiere de sosire au reluat — chipurile — întrecerea, simulînd un sprint furtunos, este, după cum lesne se poate aprecia, furt sportiv calificat. Judecîndu-i, comisia de disciplină a F.R.C. nu va uita, desigur, că anul trecut Gh. Ciumeți a avut o „pauză competițională", dictată de faptul că într-o cursă a folosit droguri.

n.cla udiu

O „PANĂ" PE ZI

— Hei, tu de acolo! Probabil că ești nou, dă-te jos, altceva se înțelege prin cățărare în ciclism!!

RETROSPECTIVĂ

Caravana Turului României a trecut de trei ori prin Hunedoara. Pentru prima oară, cu 18 ani în urmă, în iulie 1951. A fost însă un spectacol fugitiv. Cicliștii, venind de la Caransebeș — via Hațeg — au ocolit în centrul Hunedoarei și, apoi, și-au văzut de drum spre capătul etapei — Petroșani.

După 8 ani, în 1959, tot un spectacol de-o clipă. Plutonul compact, venind în cadență moderată de la Deva, face ocol în centrul orașului și se îndreaptă spre Sibiu: 146 km, parcurși cu 34,700 km pe oră.

În 1960, entuziaștii localnici au fost — realmente — gazde, caravana înnoptînd în Hunedoara. Se venea pe asfalt, de la Sibiu. O cursă scurtă — 125 km — foarte agitată și cu o medie orară foarte ridicată: 44.900 km. Etapa a fost cîștigată de Lothar Höhne (R.D.G.), urmat de G. Török (Ungaria) și D. Munteanu. Tînărul Moiceanu II (Constantin) îmbracă „tricoul galben" pe care îl va ceda, după 4 zile în etapa a VII-a, lui W. Ziegler, cîștigătorul ediției.

Emil IENCEC

Solitudinea alergătorului

(Urmare din pag. 1)

bard, Chichester, Tabarly, campioni ai aventurii solitare, sînt probabil mai aproape de înțelegerea acestei auto-bătălii care este cursa contracronometru. Crugul vremii se aplică istoriei. Aici este vorba doar de ceva mai mult de jumătate de oră, o jumătate infernală și implacabilă de cadran, care macină și stoarce, care este în stare în același timp să țină trei ceasuri în plin soare mii de arădeni. „de parcă am fi în Turul Franței" — cum ne spunea papa Oubron.

Solitudinea alergătorului de cursă scurtă, marcată de 12 borne kilometrice, o dată la ducere și o dată la întoarcere, a triat valorile fără putință de tăgadă și chiar dacă întrecerea a dat un incredibil învingător, nu rămîne mai puțin splendidă lupta sa ca sine.

În fața minunii care se numește hotel Astoria, dominînd orașul cu înălțimea betonului și a sticlăriei sale, sute de oameni s-au înghesuit să stea mai aproape de linia albă cu dublu sens, care reprezenta și începutul canonului și sfîrșitul lui. Aici, cu fiecare sosire, comparațiile inscrise pe tabloul mare de rezultate sporeau emoțiile, culminînd cu ultimele veniri de pe traseu. Acolo unde toată lumea se aștepta la o dîrză dispută indirectă între primii patru clasați, iată că iepurele a sărit mult mai devreme, aducînd pe podium — printr-o bizară coincidență — trei cicliști clasați la exact 15 locuri unul de altul: Puterity (35), Hezard (20), Sofronie (5).

Mașinile însoțitoare, cîte una de fiecare concurent, purtînd pe radiator cartea de vizită a protejatului, au ușurat urmărirea fără dificultate a cicliștilor, singura grijă pentru spectatorii înșirați pe șosea rămînînd aceea de a-și controla ceasornicele de la mînă. Concurenții înșiși, ușurați azi de bidoane, pompe și alte accesorii, în tricouri cît se poate de subțiri, unele mătăsoase, s-au lansat în jocul cronometrelor, iar la urmă, eliberați parcă de o povară, epuizați, s-au lăsat în seama blîndului tratament al pionierilor, care-i îmbărbătau cu flori și îi conduceau spre reconfortanta ceașcă de ceai de pe terasa restaurantului.

Festivitatea de premiere, ad-hoc, din fața noului hotel, a consacrat dubla victorie a orașului. La marea sărbătoare populară locală s-a adăugat neașteptata biruință a unui fiu al urbei, care a primit cununa și darurile cu o bucurie explicabilă. Doar mamei sale, aflată în imediata apropiere a podiumului, i s-a furișat o lacrimă pe gene, în timp ce tatăl lui Theodor, Gheorghe Puterity, directorul întreprinderii locale „Mureșul", era nevoit să primească la nesfîrșit felicitările concetățenilor.

Dacă chipul solitudinii astfel arată, atunci efortul nu e inutil.

INTERMEZZO LA DEVA

Din traseul plin de meandre al caravanei cicliste nu lipsește nici mult întinerita așezare de pe Mureș, Deva. Primele dovezi despre existența omului pe aceste meleaguri vizează sfîrșitul epocii noi a pietrei și începutul epocii bronzului. Iar primele izvoare istorice datează din a doua jumătate a secolului al XIII-lea; un hrisov oficial încheiat cu prilejul întocmirii unui act de danie făcut comitetului Chyl din Cîlnic.

În legătură cu originea cetății, spiritul inventiv al poporului a țesut numeroase legende. Una dintre acestea atribuie ridicarea Devei (și a altora aflate în vecinătate — Uroiu și Colț) — unor zîne, fete de uriaș, cu părul de aur. De aici, poate, și sensul toponimic al orașului: Deva, (Diva) într-o accepțiune slavă înseamnă fecioară.

★

Cu numai trei decenii în urmă, Deva era o urbe în care nu se întîmpla nimic, ca în numeroase tîrgușoare de odinioară. Praf, noroi, străzi sinuoase, case scunde, în culori mohorîte. În asemenea condiții, sportul nu putea avea o soartă mai fericită. Un comerciant de vite, pe nume Seiger, patrona o echipă de lupte. La „Doda" și la „Opreanu", două restaurante-han, se jucau popice; la „Steinberger", în curtea primăriei era instalată o masă de tenis. Și, ca peste tot, o echipă de fotbal, în district, „Corvinul". Cîți tineri să fi făcut sport pe atunci? Cam 100...

Astăzi, într-un oraș a cărui populație se apropie de 35 000, viața s-a schimbat radical. Ritm trepidant și realizări impresionante. Un oraș modern în care înnoirile sînt prezente la tot pasul. Domină firește cele cu profil industrial. Vată minerală, cărămizi dialit, agregate grele de balastieră și carieră, produse de carne și panificație, de țesături și încălțăminte. Blocuri de locuințe, magazine moderne, care punctează centrul orașului cu o splendidă perspectivă către Cetate, noi cartiere, iată doar cîteva mostre ale vieții noi ce pulsează pe aceste frumoase meleaguri.

De la asemenea coordonate sportul nu face excepție. În activitatea sportivă de masă — crosuri ale tineretului, Spartachiade, concursuri și competiții pe ramuri de producție — pînă la 10 000 de participanți. În sportul de performanță, cîteva nuclee de nădejde, la nivelul școlilor, îndeosebi, echipe de baschet fete, handbal băieți și volei în diviziile școlare și de juniori, toate sub însemnele Școlii sportive; un centru de lupte libere la Școala sportivă și la asociația Rapid (un reprezentant în lotul speranțelor olimpice — Cașler — și altul în lotul de juniori — Tomuță); centre de pregătire în fotbal, box și tenis de cîmp. Și, desigur, fotbal. o echipă deocamdată, în C, Mureșul.

Pare puțin în raport cu dimensiunile spectaculoase ale economicului. Dar dascăli inimoși și pricepuți ca Tibi Drăgan, Stelian Popescu, Mihai Bănulescu sau Iuliu Naghi sînt tot atîtea argumente către o permanentă autodepășire. Dacă Deva, peste cîțiva ani, va ajunge cu sportivi în loturile olimpice, să nu mire pe nimeni. Despre o asemenea perspectivă finală îți vorbesc, o anticipează, numeroșii suflețiști ai sportului local, în frunte cu Anton Mayer și Aurel Noaghe, Ioan Stănilă și Liviu Oros sau trio-ul de medici, Ioan Moza, Cristian Georgescu și Alecu Chirimiziu.

Astăzi, la trecerea caravanei cicliste din Turul României prin Civitas Devae, tineretul, oamenii muncii de aici sînt mîndri de a putea arăta tot ceea ce au realizat, sub grija părintească a Partidului, în pătrarul de veac care a trecut de la Eliberare.

Tiberiu STAMA

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368